

[Skræppenborg-Nielsen.]

formentlig skyldes vedtagelsen af den nye forsvarslov. Da denne lov endnu ikke fuldt ud er trådt i funktion, da den nye ordning endnu ikke er fuldt udbygget i praksis, vil det i hvert fald for os, der var og er imod disse udgifter, blive mere end interessant at se, hvor meget de militære udgifter vil stige yderligere på de tillægsbevillingslovsforslag, der efterhånden kommer til behandling i tinget.

Grøndahl: Da mit partis ordfører vedrørende dette lovforslag, det ærede medlem hr. Rimstad, er forhindret i at være til stede, vil jeg på mit partis vegne fremføre følgende.

Det er en selvfølge, at de uafhængige ikke kan gå ind for disse tillægsbevillinger vedrørende udgifter, der er afholdt i det nu forløbne finansår. Dels er hovedparten af disse udgifter afholdt, inden vort parti fik repræsentation i folketinget, dels har vi i den forløbne tid siden valget ikke haft mulighed for at diskutere betimeligheden af de tillægsbevillinger, som lovforslaget skal konfirmere, da vi som bekendt ikke har medlemmer i finansudvalget. Vi vil derfor ikke støtte dette lovforslag.

Men ud over det her fremførte har vi endnu en grund til ikke at medvirke i det foreliggende tilfælde. Forslaget indeholder nemlig på den højtærede socialministers budget, § 15.4.01.62., de 26 mill. kr., som man, d. v. s. alle de daværende partier i folketinget, var enig om umiddelbart før valget den 15. november f. å. at give folkepensionisterne som en engangsydelse. Vi fandt det dengang, og vi finder det stadig, uanstændigt således umiddelbart før et valg at give en bestemt, ganske vist afgrænset, men talrig befolkningsgruppe en økonomisk begunstiggelse. Det er lige uforståeligt, at folketingets største parti ville indlede en sådan manøvre, som at de øvrige partier ville følge trop i dette overbud, men som den højtærede minister sagde ved behandlingen af lovforslaget den 6. oktober 1960 i sit svar til oppositionen:

„Der er sket en påfaldende ændring i oppositionens holdning og stemmeføring, siden vi behandlede det lovforslag vedrørende folkepensionister, der blev lov den 10. juni i år.“

Ja, vi synes, og hele landet synes, at der var sket en påfaldende ændring i oppositionens holdning, og at denne ændring skyldtes valget, var der ingen der var i tvivl om. Vi ønsker ikke, at folkepensionisterne skal kunne gøres til genstand for et politisk overbud. Derfor ønsker vi folkepensionen på forsikringsbasis og således tilrettelagt, at politikerne ikke har mulighed for at gøre vore gamle til genstand for et overbud umiddelbart før et valg, som tilfældet var den 15. november. Alene på grund af disse 26 mill. kr., som anvendes til dette formål, kan vi ikke støtte tillægsbevillingslovsforslaget.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Da den højtærede finansminister i dag er forhindret i at være til stede i tinget, skal jeg på hans vegne takke finansudvalget for det store arbejde, der ligger bag behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget.

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Brodthagen henstillede, at der i Den økonomiske Årsoversigt, for i år side 63, fremtidig sker en mere detaljeret deling af det anførte beløb vedrørende told- og forbrugsafgifterne, ligesom det ærede medlem anmodede om, at der på samme måde fandt en deling sted af det anførte beløb vedrørende „Andre indtægter“. Jeg skal henlede finansministerens og det økonomiske sekretariats opmærksomhed herpå.

Jeg skal i øvrigt anbefale de af udvalget og de forskellige flertal tiltrådte ændringsforslag.

Damsgaard: Når jeg overhovedet tager ordet igen, er det, fordi det ærede medlem hr. Grøndahl bebrejdede venstre og de konservative, at vi havde været med til at føre folkepensionens satser op, så de blev ens i by og på land. Det undrer mig meget. Det er et krav, vi fra venstres side har fremholdt gennem mange år, at folkepensionen skulle være ens i by og på land. Det er det, der er sket nu, og det står vi ved.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1 og ændringsforslagene nr. 1-16 vedtoges uden afstemning.